

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre . . . . . 12 kor.
Fél évre . . . . . 6 kor.
Negyedévre . . . . . 3 kor.

Hirdetések díja:

□ centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvényében részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt,

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adnak vissza.

A Széll-kormány szabadelvűsége.

Az országgyűlés jelen ülésszakának berekesztésével bizonyítva vége lesz a jelek ama zavaros magyarázatának, hogy a Széll-rendszer ketté töri a szabadelvűség gerinczét és bizonyítva el fog, el kell némulnia a vad kiabálásnak, hogy immár a reakció éjszakája sűrű fátyolt terjeszt a nemzet fölött. Őszinte, ámbár tárgyilag mégis alaptalan aggodalom művelhette kezdetben ezt a jelmagyarázatot, lökhette ki az aggodalom kiáltásait; de csakhamar lelkiismeretlen képmutatás vette őket túlygogéd apolásába, iparkodott folyvást fokozni ezt az aggodalmat, hogy a ravaszul táplált igazgottságban, mely a tiszta ítéletet zavarja, politikai üzletet csináljon. Ámde épp az ülésszak berekesztése előtt merültek fel szívesen látott alkalmak a képmutatás leleplezésére, megfosztására az üzleti haszonra való kilátástól és Széll Kálmánnak újfent s oly tüzzel letett szabadelvű hitvallása után, kinek törhetlen hűségében belátásos ember különben soha sem kétkedhetett, az éles válaszok után, melyeket a miniszterelnök és Wlascics közoktatásügyi miniszter Molnár apát és legbensőbb elvtársa, Rakovszky képviselő interpellációira adtak, — ez az aggodalom is elillanhatott.

Keletkezett pedig az aggodalom azért, mert közgazdasági depresszió jött az országra s mert Széll Kálmán a dolgoknak oly államferfiassan böles előre látásában, melyek Ausztriában kifejlődnek, a mi egész parlamenti életünket annyira romboló viharok alatt, melyek a Bánffy-kabinet fölé tornyosultak, békés egyetértést, sőt teljes összeolvadást létesített az előbbi többség és az ezzel ugyanazon 1867. kiegyezési alapon álló volt nemzeti párt közt. Kedvetlenségéből és túlzékenységéből, mert ezt a depressziót a tüke nemzetközi helyzeténél fogva nem lehetett oly hamarosan száműzni, a Széll-rendszer ellen, mert a gazdasági haladást nem eléggé segíti elő, ekkor a gazdasági reakcióra való hajlandóság vádját emeltek; és mert nem maradt folytonos hadi állásban ama politikusokkal szemben, akik az egyházpolitikai törvények létrejöttét inkább gátolták, mint előmozdították, emeltek a vallási reakció vádját. Mind a két vádat igaztalanul, mint az épp lefolyt parlamenti ülésszak bebizonyította. Egy minisztérium ellen, amely vezetője individualitásának megfelelőleg minden gazdasági panaszt, merüljenek fel bármely gazdasági rétegéből, szívesen meghallgat; minisztérium ellen, mely folyton közvetlen érintkezésben iparkodik lenni a közvéleménnyel, terjedelmes szaktanácskozásokban közvetlen összeköttetésbe hozza egy-nyással minden hivatáskör irányadó személyiségeit, a

felhozott javaslatokat és kívánatokat pedig a földművelés, kereskedelem, igazságszolgáltatás, közlekedés terein jól megfontolt rendszabályokra, a kormányzás minden ágában javításokra használja; minisztérium ellen, mely az utolsó nagy kölcsön által pénzügyi erőinknek hathatós segítségét és erősítőt nyújtott, hogy a magyar vállalkozási szellem a nemzetközi verseny terén serényebben mozgathassa szárnyait — a Széll Kálmán vezetése alatt álló minisztérium ellen nem tarthatja fenn magát a vád, hogy a nemzeti gazdasági üzem egyes ágainak, egyes köreinek a többiek hátrányára kedvez, hogy egyoldalú gazdasági tendenciákat követ, hogy a gazdasági reakciót szolgálja.

De a másik vádat is, amely alaptalanul emeltek, oly alaposan megegyeztetve a kormányt. Mert nem provokál Széll mindennap, mindenfelé, ezért kevésbé szabadelvű kezdeményezését a legőszintébb szívelyességgel támogatta? Melyik okos és önmagát becsülő államférfi fog harcot kezdeni, ha békeességben gyorsabban és biztosabban juthat ugyanahhoz a célhoz? Bizonyos polgári szabadságok csak akkor élnek ugyan bele magukat főképpen a nép gondolkodásába és érzésébe, ha nem ajándékképp kapjuk, hanem a meggyőződés komoly küzdelmeiben vívjuk ki. De ha egyszer ki vannak víva és jogosnak, érinthetneknek ismerik el azokat a volt ellenfelek is, minek akkor a harc, mely csak rossz érzelmeket s maradandó elkeseredést szülhet, de semmiféle hasznot sem hozhat; harc oly valaki ellen, kinek többé eszébe sem jut támadni? Ez inkább gyerekes pajkosság lenne, mint sem férfias erély. És csak-hogy néhány ideges kiabálót megayerjen a maga számára, akik nem hisznek az eső termékenyítő erejében, ha villám és mennydörgés nem kíséri azt, azért veszélyeztesse Széll Kálmán az általa oly fáradságosan helyreállított parlamenti békét, a parlamentáriszmust, mely Magyarország legerősebb nemzeti garanciája; veszélyeztesse, dacára annak, hogy Ausztria oly tanulságos, elrettentő példáját nyújtja az olyan állapotnak? Ez mégis csak nagyon balga föltevés lenne. De ahol valóban szükség van a férfias erélyre, ahol meg kell mutatni, hogy Magyarország kulturális színvonalát silyedni, bármely felekezet felekezetiességét felemelkedni és politikai térre átkapni nem engedik, ott mindig megmutatja Széll Kálmán és kabinete ezt az erélyt. Ezért bátran gyülekezhetnek a szabadelvűek a zászló körül, melyet Széll Kálmán győztesen lobogtat erős kezében.

Alsófehér vármegye rendkívüli közgyűlésének tárgysorozata.

Sz. 9197/900. alisp. Alsófehér vármegye alispánjától.

Főispán ur ő méltósága folyó június hó 30-ára rendkívüli törvényhatósági bizottsági közgyűlést tüzven ki, van szerencsém ezen előbb írt napon délelőtt 10 órakor kezdődőleg Nagy-Enyed város városháza közgyűlési termében megtartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívni.

Tárgysorozat:

1. M. kir. belügyminiszter ur leirata a vármegye 1900. évi közigazgatási és gyámhatósági költségvetése jóváhagyása és avval kapcsolatosan több új tisztviselői, segéd-és kezelőszemélyzeti állás szervezése tárgyában.
2. A vármegyei házipénztár kérése egy pénztári tisztviselői állás kiküldése tárgyában.
3. Egy harmadik állatorvosi állás rendszeresítése folytán javaslat a megyei állatorvosi állások működési körének megállapítása iránt.
4. Az ujonan engedélyezett IV-ik aljegyzői állás választás utján betöltése.
5. Az Abrudbánya városi képv. testület választott tagjai felerészének újválasztására választási elnök kiküldése.
6. Felebbezések az Abrudbánya városában f. évi május 11-én megtartott polgármesteri választási eljárás ellen.
7. Az Abrudbányán megválasztott polgármester lemondása folytán az új polgármesteri választásra az alispán, esetleges akadályoztatása esetére helyettes kiküldése.
8. Magyar-Igen nagyközség vásárvám-díjszabályzata.
9. Maros-Ujvár nagyközség husvátgátási díjszabályzata.
10. Zalathna községnek az ottani kir. bányahivatal által a községnek villamos világítással ellátása költségeihez hozzájáruló nyilatkozata.
11. Magyar-Bükkös községnek az államiskola részére elvállalt tanterem építésére 2000 korona kölcsön fölvétele iránti határozata.
12. A Fel-Enyed község és Pável Juonik közti adásvévesi szerződés.
13. Székás-Prezáká községnek kisorsolt regálékötvény tőkéje elhelyezése tekintetében hozott megfelelőbezt határozata.
14. Kisfalud községnek regálékötvények adórtartozása törlesztésére eladása iránti megfelelőbezt határozata.
15. Grünfeld Dávidné szül. Jónász Róznak Nagy-Enyeden kézi zálogüzlet nyitása iránti kérése.
16. Orvosi, állatorvosi és szülésznői okl. kihirdetése. Nagy-Enyeden, 1900. márczius hó 20-án.

Csató János
kir. tanácsos, alispán.

TÁRCSA.

Déliab.

Irta: Guy de Teramond.

(Vége.)

A világi zavartan, ijedten állt előtte.

— Bizonyos voltam, hogy ezt nem fogja kiejteni, — folytatta Laurence — ezért halasztottam mindíg a pillanatot, melyben egyedül állunk majd egymással szemben . . . Nem a félelem tartott vissza attól, hogy ide jöjjenek, mert sokkal inkább tisztel engem, semhogy a legcsekélyebb bűnös gondolata is támadhatott volna . . . O, az a mondat! Immár két esztendő óta reméltem, ismétlegtem minden este, mielőtt elaludtam, minden reggel, amikor fölébredtem . . . ebből állt ki egész életem . . . És nem hallhattam meg, és fájdalom, tudtam, hogy nem fogom meghallhatni! . . .

— Laurence!

— Maga szeret engem, Marcel, és őszinte. Igen, szeret, mert a flirtje vagyok: csinos leány, akivel szívesen keringőzik, aki örömmel hallgatja a maga szerelmi énekét, aki megérti azt és remeg a karjai közt, össze-zerzen, mikor kezével a kezét megérinti . . . Most pedig emlékezzék vissza egy kicsit. Minden nap találko-

tunk, mikor festeni mentem. A pillantásaink kereszteződtek és megtetszettünk egymásnak. Ne keressük, miért; a végzet akarata kifürkészhetetlen. Elég egy mosoly, hogy egy élet sorsa eldőljön. Maga illedelmesen követett engem. Megtudta, ki vagyok, könnyű volt bejutni azokba a körökbe, amelyekbe én járok. Egy szóval, elérkezett közelembé, és ajkam nem hazudtolta meg szemem esküvését. Megszerettem, és éppen ez vakított meg annyira, hogy elfelejtsem az örvényt, mely minket elválaszt. Nem vehet feleségül: nincs vagyonom. Szüleimmel ugyan látszólag egyforma életet folytatunk a magáéval, de jól tudja, hogy ezt csakis atyám állásának köszönhetjük. Ha ő meghalt, vége. A fizetésén kívül nincs semmije . . . Ime, ezért akadt meg ajkain a minket egyesítő moudat, és ha nem hangzott el az enyémekekről sem, ha visszafajítottam szívembe, azért történt, mert maga gazdag és mert mindenekfölött attól féltem, hogy a számitás gyanuját ébresztem gondolataiban.

— Laurence!

— Miért vitatkoznánk erről? A mi világunkban bizonyos álszenteskedés uralkodik, mely az erkölcs nevében minden érzelmeket az érdekek kérdésének rendel alá, ilyen a divatos házasság. A pénznek pénzzel kell egyesülnie, a szerelem, az megjön azután . . . később . . . ha ugyan megjön. A maga családja betolakodó gyanánt fogadott volna engem, és az édes atyjától, aki észre-

vette körültem való forgolódását, már kétségkívül kapott egy gyöngéd leczkét, óva intette az olyan lányoktól, akiknek a szépségén és a szívükön kívül nincs egyébük. Ne tagadja . . . A szegénység, Marcel, eltörülhetetlen folt manapság; és ömaga is majd abban a koromban, amikor már csak ősz élettársa lettem volna, bizonyosan eszembe juttatja. Oh Marcel, szeretem magát, szeretem úgy, ahogy már jobban nem lehet szeretni, de mégis meg tudtam volna találni a titkot, hogy még inkább szeressem!

— Laurence!

— Maga is szeret, tudom. Ám mi minderre nem gondoltunk, pedig gondolnunk kellett volna, az áldozat nem lenne annyira fájdalmas . . . De, hallgasson meg . . . Vártam, — oh miért is nem tudom kifejezni, mennyire éreztem a hű reménység gyötrelmét — vártam, hogy megkérdezi, akarok-e felesége lenni. Mert ez az egyszerű kérdés volt az egyetlen hozzám méltó hódolat, hiszen magában foglalt minden mást . . . És mégis, visszautasítottam volna ajánlatát: a sorsunkkal nem rendelkezhetünk. Nem szabad ellene szegülnünk, mert lássa, ha most nincs is jogunk a boldogsághoz, a lemondásunkkal talán nagyobb, helyrehozhatatlanabb szerencsétlenséget fordítunk el magunktól a jövőben . . . Akik nem boldogok, azok még nem mindig boldogtalanok . . . De ismétlem, vártam a kérdést, mert el voltam határozva, hogy én is bebizonyítom a szerelmemet

Vidék.

Balászfalva, 1900. június 18.

Az E. M. K. E. balászfalvi fiu- és leányiskolájában az évzáró vizsgák folyó hó 17-én — vasárnap — tartattak meg; a vizsgákon ezuttal a kir. tanfelügyelő is jelen volt, ami a vezető körökre és az egész magyar közönségre igen jó benyomást tett, mert ebből azt látja, hogy az állam állami szempontból is kezd érdeklődni Balászfalván a tanügyről; különben a kir. tanfelügyelő megjelenése már azért is feltűnést keltett, mert tíz év alatt, amióta tehát Balászfalván az Emke iskola fennáll, ez az első eset, hogy a vizsgákon tanfelügyelő megjelent; sajnos, hogy ezuttal is csak egy felnapot szentelhetett Balászfalvának, vagy jobban mondva az Emke iskolának; széleskörű elfoglaltsága a delutáni órákra más vizsgára szótoltta és el kellett távoznia. A vizsgák eredménye általában jónak mondható, tekintve a tanerők és növendékek aránytalan számát, amennyiben két tanerővel szemben a növendékek száma 172, amelyből levizsgázott 80 fiu és 70 leány. Bizony itt az ideje már, hogy ezen visszas és már-már türelmetlen állapotot segítve legyen és a tanügy érdekében evenként nem kis anyagi áldozatot hozó és az állapotok miatt méltán elégedetlenkedő magyar közönség a hozott nagy áldozatokkal szemben már magasabb szempontokból is végre-valahára megtalálja jutalmát; a tanerők számának még kettővel való szaporítása annyira szükséges, mint a mindennapi kenyér.

Segédjegyző-választás. A belügyminiszter mult 1899. év folyamán a balászfalvi járáshoz tartozó Sorostély községben segédjegyzői állás rendszerezését engedélyezte, melylyel az anakönyvi teendők végzése is össze van kötve; ezen állás a mult év őszén választás útján be is tölthetett, azonban a választás közbevetett felebbezés folytán a törvényhatósági közgyűlés által egyetlen egy gyenge, formális okból megsemmisítettett és új választás rendelkezett el; ezen új választás folyó hó 16-án tartott meg a járási főszolgabíró elnöke alatt, akinek tapintatos vezetésével sikerült ezuttal is Gáspár Albert okleveles jegyzőgyakorlatot megválasztatni és pedig ezuttal nem szavazattöbbséggel, hanem egyhangú közfelkiáltással. A választás után egy kis szokásos áldomás is rögtönzött, amelyre egy szász és egy román papból álló küldöttség a főszolgabírói meghívta. Az áldomás emelkedett hangulatban folyt le, úgy annyira, hogy a töstök is megeredtek, amelyek közül hazafias szellemű fogva kiemelkedett Dengel Simon csicsóholdvilági szász pap köszöntője, aki lelkes szavakban fejtette ki, hogy tapintatos vezetéssel és egyetértéssel a különböző nemzetiségek és felekezetek lakta helyeken is a közjónak és a haza javának előmozdítására szép sikereket lehet elérni, poharát a közös haza, a szeretett Magyarországra emelte.

Vegyes hírek.

— **Lukács László** pénzügyminiszter e hó végén pár heti nyári tartózkodásra Zalatnára érkezik. Mint hírlik, vele megy pár napra tisztán baráti látogatás céljából minisztartarsa és személyes jó barátja Wlasics Gyula közoktatásügyi miniszter is.

és örömmel lettem volna ma a kedvese. Ezért jöttem ide, Marcel, esküszöm, csakis ezért! . . .

Ekkor a fiatal ember letérdelt a leány előtt.

— Laurence, édes Laurence, ne beszéljen így. Igen, igaz van, gyáva voltam, önző voltam, mert az olyan kincs, amilyen maga, föler a földgolyó minden gazdagságával! . . . Bocsásson meg! . . . Ime, most itt lábainál könyörgök: legyen a feleségem, az én drága, imádtott kis feleségem . . .

— Nem . . . már késő! . . . Elég volt csak rövid habozás is, hogy ábrándom visszazálljon a lehetetlenség birodalmába, ahonnan előkerült . . . Isten velem, nem látjuk többé egymást soha . . . Mi szegény lányok, mi csak a szegénység arái lehetünk. A maguk számára a szerelemnek olyan rózsái vagyunk, melyeknek csupán illatát élvezhetik, de amelyeket le nem szakíthatnak.

Laurence kibontakozott az ölelő karokból és nagyon meyeven elment.

Marcel pedig kétségbeesetten hanyatlott le a zsölyére. Siratta az oly közelről elszalasztott boldogságot, zokogva ismételve a szívét marcangoló szavakat:

— A szerelem rózsáinak illata! . . . Elszállt a szerelem rózsáinak édes illata, delibábként eltűnt a boldogságom fényes birodalma! . . .

— **Kovács Gyula**, városunk érdemes polgármestere, mint részvétellel értesülünk, súlyos betegen fekszik főtéri lakásán. Mi és velünk bizonyára összes polgártársaink őszintén ohajtjuk, hogy derék polgármesterünk mielőbb kiépülje súlyos baját és ép erővel ujjalag részt vegyen városunk vezetésében.

— **Eljegyzés.** Előző számunkban jeleztük volt, hogy Zeyk Jankát, Zeyk Gábor országgyűlési képviselő kedves és szép leányát, eljegyezte Szinnyei Merze Felix sárosmegyei nagybirtokos. Most örömmel jeleztük, hogy népszerű képviselőnk másik szép és kedves leányát, Ellát, e hó 24-én fogja eljegyezni Vita Ödön huszár kapitány, cs. és kir. kamarás. E kettős családi ünnephez őszintén gratulálunk.

— **Irodalmi stílus.** A Közérdek egyik előző számában, Gyulafehérvárról szerzett értesítés alapján, azt írta, hogy Gyulafehérvárt a pünkösdi ünnepek alatt egy német jezsuita német prédikációt tartott, és azon megjegyzést fűzte e hírehez: Szép haladás az új regíme alatt. A gyulafehérvári Köznevelődés és hirtünet megczáfolja és kijelenti, hogy a pünkösdi ünnepekkor jezsuita atya Gyulafehérvárt nem időzött s német prédikáció egyáltalán nem volt. E helyreigazításnak szívesen adunk helyet és elismerjük, hogy tévedtünk és nem pünkösdkor, hanem husvétkor volt német prédikáció; de bemutatjuk olvasóinknak, minő stílusban írja meg e czáfolatát a Köznevelődés és minő hangon szól e lap, mely fennen hirdeti, hogy a „kulturát“, a „mívelődést“ és a kölesönös szeretetet és tisztelgetet ápolni a hivatása. A czáfolatnak a Közérdek híre vonatkozó része így szól:

Czélzatos hazugságok járták be a mult napokban csaknem az összes liberális lapokat a pápa ő Szentsege és püspök urunk germanizálása felől . . . A Nagy-Enyeden megjelenő „Közérdek“ püspök urunkra fogja rá a germanizálást. Ezen lapocska szerint — „Gyulafehérvárt a pünkösdi ünnepeken a róm. kath. templomban egy német jezsuita, ki mint az erdélyi róm. kath. püspök vendége Gyulafehérvárt időzik, a hívek előtt ekes német prédikációt tartott. Szép haladás az új regíme alatt . . . stb.“ Bannfy lapja a „Magyar Szó“ „Majláth Gusztáv viselt dolgai. I. Majláth a magyar.“ czímen plane vezércikkben ront neki püspök urunknak. Ez a lap is Gyulafehérvárról nyerte értesítést, épen mint a „Közérdek.“ Nem akarunk az ilyen tromba, aljas és tendenciós hazugságok czáfolására sok időt vesztegetni. A pünkösdi ünnepekkor jezsuita atya városunkban nem időzött s német prédikáció egyáltalán nem volt — ez a mi válaszuk. Tudom, hogy az ilyes czáfolatokat sem a „Közérdek“, sem a „Magyar Szó“ nem fogja hozni, hiszen az ők elvük a minden áron való rágalmazás, piszkolódás, káromlás . . . Csak folytassák!

Ilyen hangon írnak az erdélyi római katolikus püspök lapjának emberei!! Mi a művelt nagy közönséget kérdjük, az erdélyi római katolikus püspök prestigét, tekintélyét vajjon melyik lap routja inkább: az-e, amely jóhiszeműleg, hazafiasgól, egy állítólagosan elkövetett hibát ohajt magyar nemzeti szempontból feltüntetni, hogy annak megismérlése elkerültesék, vagy a katolikus püspöknek hivatalos lapja, mely felekezeti türelmetlenségből a jó izlést sértő, művelt közönség elé nem való hangon és modorban czáfol meg egy jóakaratu tévedést.

— **Helyettesítés.** A dr. Schuster Erhard járási orvos elhunytával üresedésbe jött kisenyedi járási orvosi állására, annak szabályszerű betöltéséig, Alsófehér vármegye főispánja Ürmösi Ferencz alvinczi járási orvost helyettesítette.

— **Halálozás.** Pallos Rezsőné szül. Oláh Málvin, házassága 3-ik évében, folyó hó 19-én hosszszas szenvedés után elhunyt. Bánatos családja a következő gyászjelentést adta ki: Alóhírtak fájdalomtól megrendült szívvel tudatják, hogy a hűséges nő, szerető édes arya, jó gyermek és rokon Pallos Rezsőné szül. Oláh Málvin életének 22-ik, boldog házasságának 3-ik évében f. évi június hó 19-én reggel elhunyt. Ifju, kedves életéhez szép reményeket fűztünk . . . Reménységünk megtört, szívünk öröme mely bánatra fordult. Fájdalmas nekünk az ő korai távozása, s hullatjuk koporsója felett a szeretetnek és vesztésnek keserű könnyeit! . . . A megboldogultnak porrészei f. évi június 21-én delután 4 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartásai szerint örök nyugalomra helyeztetni. Béke poraira! Áldott legyen az ő emlékezete! Nagy-Enyeden, 1800. június 19-én, Férje: Pallos Rezső. Fia: Pallos Ernő. Szülei: Oláh András és Zalezky Julianna. Testvérei: Oláh Vilma, Oláh Irma, Oláh Margit, Oláh Berta. Nagyszülei: Özv. Zalezky Ignácné Vilk Sarolta. Özv. Puhola Ungár Mária. Nagybátyjai és nagynénjei: Zalezky Vilma férjzett Pecseny Soma és gyermeke. Vilk Eduárd és neje. Oláh Viktor, neje és gyermekei. Özv. Veres Jánosné szül. Oláh Berta.

Sógor és sógornők: Pfneizel Hermin férjzett Herberber Gyula és gyermekei. Pfneizel Irma Bukher Anália. — Az elhunytban Oláh András városi képviselő-testületi tag leányát gyászolja.

— **Adomány.** A magyarigeni állami iskola szegény tanuló részére, tankönyvek beszerzése céljából, Szász József fűszolgabíró 10 koronát adományozott, miért a gondnokság ez uton is köszönetét fejezi ki.

— **Női kézimunka-kiállítás.** A most folyó leányiskolai vizsgálatok alkalmából az iskola intézősége kiállítás rendezett a növendékek által a tanév folyamán készített női munkákból, rajzokból és festményekből. Igen ügyesen csoportosítva, külön termekben vannak elhelyezve az egyes évfolyamok növendékeinek munkálatai és a szemlélő igen könnyen szerezhet magának tájékozást a haladásról. Az apró-cseprő növendékek kézimunkái, rajzai után következnek a nagyobb növendékek készítményei, a nagy munkateremben pedig a „nagy leányok“ szép munkái vannak közszemlére kitéve. Mint minden téren, ugy a kézi ügyesség fejlesztésében is kiváló mutató fel az intézet. Izléses, tiszta és szép munka jellemzi a kiállítást és a kézimunka terén Fúzy Katinka és Szongótt Jozefa tanítónőket illeti meg az elismerés, a kézi rajz és festészet terén pedig B. Kassalik Emilia tanítónőt, az ügyes rendezés Dömök Erzsébet és Kövér János igazgatókat dicséri.

— **Zárünnepély.** Városi és állami leányiskolánk a tanév zárünnepélyét tegnap delután 4 órakor tartotta meg a református templomban, a kir. tanfelügyelő, gondnokság, iskolaszék, a szülék és számos érdeklődő jelenlétében. Dömök Erzsébet és Kövér János igazgatók évi jelentése után Gáspár János gondnoksági elnök szép beszéde zárta be az ünnepélyt. A bezáró ünnep után jutalmak kiosztása következett, estve a setatéren nagyszámu közönség jelenlétében műsoros estélyiel kapcsolatban a növendékek egy kis nyári táncmulatsággal fejezték be végleg az idei tanévet és kezdték meg az oly kedves nyári vakációt.

— **Párbajozó képviselők.** Rakovszky István és Zeyk Gábor annak idején párbajt vívón, a budapesti kir. törvényszék Rakovszkyt két heti, Zeyk Gabort pedig egy heti államfogházra ítélte. Az ügy Rakovszky felebbezése folytán a kir. táblához került, ahol Rakovszky büntetését 8 napra szállították le.

— **Szülőoltvány-telep Nagy-Enyeden.** A földművelésügyi miniszter megbízásából e hó 16-án Engelbrech központi szülőszeti és borászati m. kir. főfelügyelő, Mórógyi István és Vargha Imre kerületi felügyelők Nagy-Enyeden jártak, hogy egy szülőoltvány-telep beállítására kellő és megfelelő helyet keressenek ki. A filloxa-bizottság kalauzolása mellett több helyen vizsgálták meg a földregeket és mindent az oltvány-telep beállítására alkalmasnak és kedvezőnek találtak.

— **Megrendítő öngyilkosság** történt e hó 16-án Zalatnán. Báthory Erzsébet 18 éves okleveles óvónő szíven lötte magát és az elősiető orvos már csak a rögtön beállott halált konstatalhatta. Hogy mi birta e gyönyörű leányt vezetés tetteire, nem tudható.

— **Állategészségügyi kimutatás.** Veszetteység: alvinczi járás Alvincz 1 u. Rühkór; alvinczi járás Henningfalva 1 u.; balászfalvi j. Tür 1 u.; kisenyedi j. Oláh-Girbó 1 u.; magyarigeni j. Benedek 1 u. Bivalyvsz: magyarigeni járás Koslád 1 u. Sertésvész: alvinczi j. Csüged 2 u., Kisfalud 5 u., Sospatak 3 u., Strázsa 5 u.; kisenyedi j. Vingárd 5 u.; magyarigeni járás Krakkó 3 u., Koslád 3 u.

— **Református templomszentelés Nagy-Enyeden** czímen egy könyvomatos révén majdnem az összes fővárosi és vidéki lapok a következő hírt közlik: Tegnapelőtt avatták fel nagy ünnepélyességgel a nagyenyedi református templomot. Kiss Áron, a tiszántuli egyházkerület püspöke, vezegte a felszentelést nagy papi asszisztenciával, a város lakosságának nagy érdeklődése mellett. A felszenteléssel kapcsolatos istentiszteletet is Kiss Áron püspök tartotta. Delben a kollegiumban ebéd volt az ősz egyháznagy és kísérete: Balogh Ferencz, Erdöss József, dr. Eröss Lajos főiskolai hittanárak és Hajdu Zsigmond püspöki titkár tiszteletére. A püspök az esteli vonattal szekhelyére utazot. — Nos, tehát mi enyediék erről mit sem tudunk és az egész bizonyára a könyvomatos felületességéből látott ily formában napvilágot — a város nevének felcserélése által.

— **Elkeseredett havasi legény.** Galatzon a napokban, nem tudni, mi okból, ugy elkeseredett Pintye Gligor ottani oláh legény, hogy felakasztotta magát s mire észrevették, már halva volt.

— **Magyarország őstörténetéről** jelent meg újabb egy jeles mű. A jó tollú és erős ítéletű történettudós, dr. Borovszky Samu írta. A népvándorlás történetéről szól, de azért magyar tárgyú könyv, hiszen a népvándorlás minden hulláma átvonult a mi hazánk

földjén. Borovszky 20 év óta foglalkozik a népvándorlás történetével, miről számos tanulmánya jelent meg hazai és külföldi szakfolyóiratokban. Önálló kutatásait összefoglalva, átdolgozva s új tanulmányokkal kibővítve adta most közre e kötetben, mely a Nagy Képes Világtörténet (Szerk. Marczali Henrik) IV. kötete. Nagy szeretettel merül egyes kiválóbb alakok rajzolásába, s sikerül is neki könyvet nemcsak a korok, hanem az egyének eleven rajzával is élénk, vonzóvá és kedves olvasmányává tenni. A kötet pazarul el van árasztva illusztrációkkal; ezek közt is igen sok a magyar vonatkozású. Ott vannak például az Attila kincsének főbb edényei kitűnő kisebbített képekben. A színesek közül magyar tárgyú Lehel állítólagos kurtje és a pécsi cubiculum falfestménye. Mind a kettő művészen van produkálva. — Nagybecsű dr. Goldziher Ignác jeles essayje is az iszlámról. Ez a kitűnő orientalista, kinek művei Európa minden nyelvére le vannak fordítva, s kitársai egyhanguan választottak meg a keleti enciklopédia szerkesztőjévé, most adott először teljes áttekinthető képet az arabok vallásáról, melyről általában oly keveset tudunk, s azt is csak homályosan, inkább keleti regék- és regényekből. A kötet mindenképpen díszére válik irodalmunknak. Megemlítjük, hogy az egész nagy vállalat 12 kötet lesz. Egy kötet ára diszkótésben 8 frt. Kapható — részletfizetésre is — a kiadó Révai Testvéreknél (Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s bármely haza könyvkereskedésben.

Irodalom.

Madárvédelem.

Az országos állatvédő egyesület 1900. évi február hó 25-én tartott közgyűlésén előadta: **Herman Ottó.**

(Folytatás.)

Hát a fűj! Ez a madár csupa kedvesség, csupa haszon; szavával bejutott a nép költészetébe s a magyar klasszikusokéba is. Néha 12—16 apró pelyhes sürgő a fűrjanyó körül, szedi a bogárságot... Tömegei télire elvonulnak Afrikába, hol újabb időben már készen várja őket a hálókból alkotott utvesztő. Három esztendő alatt csak Egyiptomból, hivatalos kimutatás szerint, két millió hatszáznyolcvanötezer fűj indult mint eleven hajóromány. Hova? Talán a zuluakfferkekhez? Dehogy! Elindult a legműveltebb nyugot legélén járó fővárosaiba, különösen Londonba, s ez a rettenetes környortelenség ott találkozik avval a betegségig menő állatvédelemmel, mely a czellengő kutyák, macskák, menedékházat épít s egy leszurt borju láttára görcsökben rángatózik.

De a fűj, a finom „saisonszerű” nyalánság, az más! Egy-egy hajón kilenczven, százezer van alacsony kaliczkákba betömve; 25% el is pusztul utközben; de a többi 75% mégis csak bejut azokba az érzékeny gyomrokba, amelyeknek vágya hatalmasabb minden nemes indulatnál.

Nem is két-, hanem százmilliókról van szó azokon a területeken, amelyekre a holtra fáradt fűjmadár pihenőre száll, hogy vesztét találja. A mi tájainkon pedig elhallgat a „pittypalaty” s ha Arany János éne, csak elvétve hallhatná meg a kis párok szerelmi valóságát, melyet kevés sorban oly mesterileg leirt volt.

Az, amit Európa déli országainak madárvédei nepei kis madarakban elpusztítanak és amit a divat ördöge elnyel, nem százezerekre, hanem milliárdokra megyen; a számot pedig a modern közlekedés folytonosan szaporítja, mert ez a környortelenség „kereskedelmi czikk”.

Amikor Brazília Colibri madarai, az élő természet e valódi drágakövei és ártatlan szemfényei jöttek volt divatba, kimutathatólag hat milliárd, vagyis hatereszer egy millió kis madár lakolt ezért életével!

Igen, mert a divat és a gyomor irtóztató hatalom. Mi, akik közelebb állunk a közügyekhez, ez egyesület elnökével együtt részesei vagyunk annak a szívós küzdelemnek, amely nem is gátot vagy korlátot akar vetni annak a környortelenségnek, mely oktalanság is — csak enyhítésére törekszünk nemzetközi viszonylatban — máig is hiába!

E nemes gyülekezet hölgytagjai talán nem is sejtik, mily gondolat cikázik át agyamon, amidőn szememmel végig tekintek rajtok. Remény kél bennem, hogy egy felvetendő eszme jó talajra akad; a nő érző szívére, mely megőrzi érzelme nemességét és tisztaságát a divat ördöge kísértésének ellenében is.

Látom, hogy önök nem tartoznak ama modern delnök sorába, amelyek — különösen napjainkban — mindig eszembe juttatják James Fenimore Cooper indián regényeinek törzsfőnökeit. Valamint e vadak, úgy delnők is rettenetesen megcsontított madártetekkel

rakják meg fejüket, nyakukon pedig vadállatok lenyuzott bőret fejestül, mindenestül viselik.

Hogyan fordulhatnak én ezekhez a kis kékcinkre érdekében, melynek egyetlen családja huszonnégy millió káros rovárnak vesztét jelenti; mely apróka társaival szövetkezve, megvédi a kertét, a mezőt, az erdőt és a ligetet a pusztulástól; oly szorgalommal és szemességgel, aminő embernek és eljárásának nem adatott, mert lehetetlen! Hát ezekhez hiába fordulnék!

De önökhöz és az Országos Állatvédő Egyesület egyeteméhez bizodalommal fordulok, mert tudom és érzem, hogy itt szavam nem lesz a pusztá kiáltó szava.

Azonban egy percig sem ámitom magamat és a tisztelt közgyűlést avval, hogy bármilyen mozgalommal eldöntjük a madárvédelemnek nemzetközi feladatait, amelyeknek megoldásán a nemzetközi diplomácia legfinomabb elméi egy negyedszázad óta hiába fáradoznak.

Nem; erre mi mint egyesület — sőt mint kis számú nemzet — eszközzel és hatalommal nem bírunk.

De ez mégsem jelentheti azt, hogy a madárvédelemről lemondjunk — semmiképpen sem!

Mi meg fogjuk védeni a hasznos madarat az igazság és könyörületesség szent nevében, legjobb érzületünkből indulva, saját hatáskörünkben és nem kérdeve: mit csinálnak mások?

Evvél pedig előttünk áll a kérdés: mivel és hogyan fogunk a védelem berendezéséhez.

Amidőn a feleletet keresem, felötlik emlékezetemben egy lánccolat, mely néhány évvel ezelőtt mélyen meghatott.

Spanyolország ismét vonaglott. Barcelona anarchistái tömeges gyilkolásra vetemedtek; a kormány elhökét hitvese oldalán terítette le a gyilkos golyója; Cuba szigetén a legkegyetlenebb polgárháború rombolt, a tömeg pedig a vértől csepegő bikaviadalban kereste gyönyörét.

És ekkor valami váratlan, meglepő dolog történt, mi úgy jelent meg a véres dulakodás közepett, mint valami földöntúli engesztelő látomány.

Donna Christina régensnő saját és kiskoru fia, Don Alfonso — a király — nevében törvényt szerzett és bocsátott ki, mely a kis madaraknak és fészkeknek védelmét rendeli el, amely azt is meghagyja, hogy minden iskola ajtajára táblácska szegezendő, amely a madár és fészke védelmét a gyermekek jószívűségére bizza!

(Vége következik)

Piaczi árak

1900. június hó 14-én tartott hetivásárról:

Buza	)	80 kilogrammos	. . . . .	17 kor. — fill.
	)	76	. . . . .	16 " 50 "
Kétszeres	)	74	. . . . .	15 " — "
	)	72	. . . . .	14 " 50 "
Rozs	)	70	. . . . .	14 " — "
	)	68	. . . . .	13 " 50 "
Árpa	)	62	. . . . .	12 " — "
	)	60	. . . . .	11 " 50 "
Zab	)	45	. . . . .	10 " 50 "
	)	40	. . . . .	10 " — "
Tengeri	)	80	. . . . .	11 " — "
	)	lángliszt	. . . . .	34 " — "
	)	zsemlye	. . . . .	33 " — "
	)	fehér közép	. . . . .	32 " — "
	)	barna	. . . . .	26 " — "
	)	rozsliszt	. . . . .	22 " — "
	)	tengeriliszt	. . . . .	15 " 50 "
Rizs	. . . . .			40 " — "
Buzadara	. . . . .			36 " — "
Árpakása	. . . . .			33 " — "
Borsó	. . . . .			32 " 50 "
Lenese	. . . . .			48 " 50 "
Bab	. . . . .			13 " 50 "
Köleskása	. . . . .			33 " — "
Burgonya	. . . . .			7 " — "
Széna, köt.	)	legjobb	. . . . .	15 " — "
	)	közép	. . . . .	14 " 50 "
Alomszalma	)	legjobb	. . . . .	4 " 50 "
	)	közép	. . . . .	4 " — "
Fa	)	kemény usztatlan köbméter	. . . . .	7 " 60 "
	)	puha	. . . . .	7 " — "
Faszén	)	kemény métermázsa	. . . . .	3 " 60 "
	)	puha	. . . . .	3 " — "
Lámpaolaj kilogramm	. . . . .			80 " — "
Kőolaj galiczai	. . . . .			40 " — "
Stearingyertya	. . . . .			1 " 44 "
Gyertya öntött fagygy kilogramm	. . . . .			72 " — "
" huzott	. . . . .			1 " 12 "
Szappan	. . . . .			60 " — "
Marhahus	. . . . .			88 " — "
Zsir	)	szinuszir	. . . . .	180 " — "
	)	disznózsir	mm	170 " — "
Kőménymag	. . . . .			130 " — "
Só (kósó) métermázsa	. . . . .			16 " — "
Cukor	. . . . .			96 " — "

Közönséges bor nagyban	. . . . .	72 kor. — fill.
" " kicsinyben	. . . . .	80 " — "
Szesz nagyban	. . . . .	100 " — "
" " kicsinyben	. . . . .	112 " — "

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Selyem-damaszt ruha 9 trttól

feljebb — 12 méter! postabér- és vámmentesen szállítva! Minták posta fordultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 trttól 14 frt 65 krig méterenkint.
Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** (4)

Sz. 591/1900
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balázsfalvi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabeni földhitelezési végrehajtónak Baucs Miklós és Trsai végrehajtást szenvedők ellen 284 korona s jár. iránti végrehajtás ügyében a szászcsanakadi 410. sz. telegkönyvben foglalt A + 1. r. sz. 588 I, 589 I, 593. ár. sz. ingatlanokra 506 kor.; a 2. r. 1725 2, 1726. hr. ingatlanra 642 korona; a 3. rend 2401, 2402. hr. sz. ingatlanra 212 korona megállapított kikiáltási árban a végrehajtási árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanokra 1900. évi **augusztus hó 16-án** délelőtti 10 órakor Szászcsanak közösgyűlésénél megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozók kötelesek az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bantapénzek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró telegkönyvi kiadóhivatala.
Balázsfalván, 1900. március hó 26-án.

Haubensild Károly,

kir. telegkönyvi kiadó.

3118 1—1

Sz. 343—1900.

Alsófehér vármegye főispánjától.

főisp.

Pályázati hirdetmény.

A kormányzatomra bizott Alsófehér vármegye tisztviselő és segédszemélyzetének létszámába a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 49312. számú engedélyével ujonan a következő állások rendszeresítettén, u. m.:

Egg számtiszt állás 1400 korona évi fizetéssel és 300 korona évi lakbérrel.

Egy központi irnoki állás 1160 korona fizetéssel és 200 korona évi lakbérrel.

Egy árvászeki irattárnoki állás 1300 korona évi fizetéssel és 300 korona lakbérrel.

Egy állatorvosi állás 1000 korona évi fizetéssel és 500 korona utiátalánnyal.

Ezen állásokra ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állások valamelyikét elnyerni óhajtják, hogy családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat, minősítésüket és kellő gyakorlatukat feltüntetve okmányaikkal felszerelt kérvényeiket hozzám **június hó 28-ig** annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkező folyamodványokat figyelembe nem veendem.

Nagy-Enyeden, 1900. június 13-án.

Zeyk Dániel

főispán.

3117 2—3

Nyilvános köszönet

Wilhelm Ferencz urnak, gyógyszerész Neunkirchenben, Alsó-Ausztria, az anti-rheumatikus és antiarthritikus vértisztító theak feltalálójának. Köszvény és rheumatizmus elleni vértisztító.

Ha itt a nyilvánosság elé lépek, azért történik, mivel első sorban kötelességemnek tartom Wilhelm gyógyszerész urnak Neunkirchenben szolgálataiért, melyet vértisztító teája által kínzó rheumatizmus szenvedéseimben teljesített, köszönetemet kifejezni és aztán, hogy másokat is, kik ezen irtóztató betegségbe esnek, eme kitűnő teára figyelmeztessen. A kínzó fájdalmakat, melyeket minden időváltozásnál az összes tagjaimban szenvedtem és amelyetől semmiféle gyógyszer, sem a badeni kénfürdők meggyógyítani nem tudott — nem vagyok képes leírni. Álmatlanul hánykolódtam ágyamban, étvágyam szemlélatomást elmúlt, kinézésem egészen elhomályosult és egész testi erőm elfogyott. A fenti tea 4 heti használata után fájdalmaimtól teljesen megszabadultam nemcsak és még most is, miután már 6 hét óta nem iszom teát, egészséges vagyok, testi erőm is megjavult. Erős a meggyőződésem, hogy mindenki, aki hasonló bántalmaknál ezen teánál keresi menedékét, annak feltalálóját, **Wilhelm Ferencz urat,** úgy, mint én, áldani fogja.

Kitűnő tisztelettel

Butschin-Streitfeld grófné

alezredes neje.

2037 6—6

Kapható minden gyógyszerárban.

Sz. 343—1900.

Alsófehér vármegye főispánjától.

főisp.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatokra bízott Alsófehér vármegye tisztviselő karának létszámában, a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter urnak 49312. számú engedélyével, az ujonan rendszeresített IV-ik központi aljegyzői állás jóváhagyatván, ezen 1700 korona évi fizetéssel és 300 korona évi lakbér élvezetével egybekötött **aljegyzői állásra** ezen pályázatot nyitok, és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy családi állapotukat, eddigi alkalmaztatásukat, minősítésüket és kellő gyakorlatukat feltüntető okmányaikkal felszerelt kérvényeiket hozzám **junius hó 28-ig** annál is inkább terjesszék be, mert a később beérkezőndő folyamodványokat figyelembe nem veve.

Nagy-Enyed, 1900. június hó 13-án.

Zeyk Dániel
főispán.

3116 2-3

Több mint

50 év óta sikerrel használtatik!

Az eszéki
arczenőcs
és eszéki
SZALVATOR szappan
eltávolítja a szeplőt, májfoltot és a bőr összes tisztatlanságát.

Valódi csakis a

DIENES J. C.

Salvator-gyógytárából

Eszéken Felsőváros.

1 tégely eszéki arczenőcs ára 70 fillér
1 drb. Salvator szappan „ 1 kor.
1 tégely kézi paszta „ 1 „ 20 fillér.
Lyoni rizspor kis doboz 1 kor., nagy doboz 2 kor.

Figyelmeztetés!

Ezen cikkek mentek minden ártalmas alkateresektől és megfelelnek tökéletesen a 71012. sz. B. m. rendeletnek.

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beiktatott védjeggyel el vannak látva és kéri a t. közönség csakis DIENES-féle eszéki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

Főraktár Budapesten:

Török József ur gyógyszer-tárában

VI. Király-utca 12. sz.

8-10 3058

Pártoljuk a hazai ipart.

Erdélyben sok olyan sör kerül forgalomba, mely nem idevaló gyártmány, pedig

BÜRGER ALBERT

marosvásárhelyi sörfőzdéjében

olyan sör készül, mely bátran vetekedhetik a kőbányaival avagy bármely más külföldi gyártmánnyal.

Kérjük ennél fogva a nagyérdemű közönséget az erdélyi ipart pártolni és a vendéglőben csakis

marosvásárhelyi sört

követelni.

12-13 3033

Pártoljuk a hazai ipart.

Biztos kereset

kínálkozik jó beszélőképeséggel bíró, tisztességes személyeknek, kik állandó lakhelyükön az 1883. évi XXXI. törvényezik értelmében sorsjegyeknek, állampapíroknak részletfizetésre való eladásával foglalkozni kívánnak.

„MERCUR”
váltóüzleti
részvénytársaság
BUDAPEST
Arany-János-
utca 31.

10-19 3086

Sz. 34—1900.

Pályázati hirdetés.

Az abrudbánya-verespataki Nehezék-Pénzalap Választmánya lemondás következtében megüresedett verespataki **alorvosi állásra** pályázatot hirdet. Ezen alorvosi állással 1100 kor. fizetés, 240 kor. lótarítás, 120 kor. szálláspénz és 400 kor. drágasági pótlék van összekötve és nyugdíjhoz van kötve.

A pályázati határidő **f. évi július 7.**

A pályázni kívánók felhívattak a határidőig pályázati kérésüket, orvostudori, szolgálati és erkölcsi bizonyítványokkal felszerelve, a választmány elnökségének annál is inkább beadni, mivel az elkésztett beérkezettek tekintetbe nem vétetnek.

Ezen állást elnyerőnek kilátása van a verespataki község orvosi állást is elnyerni, mely állás 800 korona fizetéssel van összekötve.

Abrudbányán, 1900. június 12.

Jánky Kálmán,

v. jegyző.

3120 1-3

Képes Ferencz,

v. elnök.

134. szám

végrh. 1900.

Árverési hirdetés.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti VI. ker. kir. járás-bíróság 1899. évi Lp. VI. 673 5 számú végzése következtében dr. Nagy Samu ügyvéd által képviselt a Newyork életbizt. társaság javára landori Szenkowitz Márton ellen 263 kor. 10 fill. jár. erejéig 1900. évi január hó 16-án fogalatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 820 koronára becsült 4 ökor és 4 lóból álló ingóságok nyilvános árverésen eladottnak.

Mely árverésnek a marosújvári kir. bíróság 1900. évi V. 112. sz. végzése folytán 253 kor. 53 fill. hátralék tökéletesítés, ennek 1899. évi április hó 7. napjától járó 5% kamatai, 1/2% váltódíj erejéig Lándor község határára végrehajtást szenvedő lakásán leendő eszközésére 1900. évi június hó 23-ik napjának délelőtti 11^{1/2} órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becséron alul is el foguak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §. értelmében ezek javára is elrendel-tetik.

Kelt Maros-Ujvárt, 1900. évi június hó 10. napján.

3119 1-1

Dergán János,

kir. bírósági végrehajtó.

Csemege, valamint bőr, fűszer, liszt, norinbergi, rövidáru, vas,
porcelán s edénykereskedés

KINDL J. NAGY-ENYED

FŐTÉR.

Mindennap friss szebeni tormás virsli s más husneműek, külön-féle sajtok, valamint az egész országban híres orosházi házi kenyér kapható.

Uj! Különös figyelemre méltó. Uj!

A nagyméltóságú m. kir. honvédelmi miniszterium által hivatalosan jónak elismert

ASBEST-TALPAK.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Felsége Salvator Lipót főherceg udvarmesterei hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.
Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót főherceg reudkivül meg van elégedve az asbest-talppal bélt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és észre, hogy lábai nem fáradnak ugy el, mint más közönséges cipőkkel. Küldök egy pár vadászcipőt, hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbest-talpbéllel ugyanannál a cipőszénnel s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadász-cipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, amint megfelelők voltak a szalon-cipők.

Zágráb, 1898. július 8.

Krahl huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur!
Az asbest-betéti cipők kitűnőnek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszűnt minden lábfájásom, ugy hogy — azt hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. szeptember 17.

tisztelő híve

Wekerle Sándor.

Óvjuk lábainkat a melegtől, nedvességtől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés. Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbest-talpbéllel látja el.

Kettős vastagsága 1 frt 20 kr, egyszerű 60 kr, homoktalp 40 kr, gyermekeknek fele.

Az asbest-talpbélés kitűnőségét legfőbbban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22,500 pár szállított.

Széküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospektusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Viszonteladónak megfelelő árengedmény.

Egyedüli elárúsítás Alsófehér vármegye részére.

Az Asbestáru-gyár betéti társaság képviselete és elárúsító raktára:

Kindl J. Nagy-Enyed, fő-tér.

3013 1-50